

Projekt

**UCHWAŁA NR .....
RADY MIASTA BIAŁYSTOK**

z dnia ..... 2019 r.

w sprawie wniesienia skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Podlaskiego do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku

Na podstawie art. 98 ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506 ze zmianami¹⁾) uchwała się, co następuje:

§ 1. Postanawia się wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Podlaskiego NK.II.4131.89.2019.BG z dnia 25 lipca 2019 r., stwierdzające nieważność uchwały Nr XII/165/19 Rady Miasta Białystok z dnia 18 czerwca 2019 r. w sprawie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Białegostoku.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Łukasz Prokorym

---

¹⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1309.

Uzasadnienie

Podstawą do podjęcia uchwały jest art. 98 ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506 ze zmianami).

Rozstrzygnięciem nadzorczym NK-II.4131.89.2019.BG z dnia 25 lipca 2019 r. Wojewoda Podlaski stwierdził nieważność uchwały Nr XII/165/19 Rady Miasta Białystok z dnia 18 czerwca 2019 r. w sprawie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku.

Zgodnie z ww. przepisami, rozstrzygnięcia organu nadzorczego dotyczące gminy podlegają zaskarżeniu do sądu administracyjnego z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od dnia ich doręczenia. Podstawą do wniesienia skargi jest uchwała organu, który podjął uchwałę albo którego dotyczy rozstrzygnięcie nadzorcze.

W dniu 18 czerwca 2019 r. Rada Miasta Białystok podjęła uchwałę Nr XII/165/19 w sprawie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku.

W dniu 10 lipca 2019 r. wszczęte zostało postępowanie nadzorcze w sprawie stwierdzenia jej nieważności, zarzucając Radzie Miasta Białystok istotne naruszenie przepisów ustawy z dnia 27 marca o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a w szczególności:

1) art. 10 ust. 5 pkt. 2 ustawy – przez sporządzenie bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę bez zachowania ustawowych wymogów, gdzie obszary o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej wyznaczono w sposób ogólny, wyznaczając jeden taki obszar w skali całego miasta, a tym samym nie zidentyfikowano na mapie żadnej z kategorii terenów wyznaczonych w części tekstowej studium,

2) art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy – poprzez brak odniesienia do aktualnego stanu prawnego przestrzeni gminy w zakresie obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, gdzie zgodnie z przepisem uwzględnia się uwarunkowania wynikające z dotychczasowego przeznaczenia,

3) art. 28 ustawy poprzez rozstrzygnięcie jedną uchwałą o uwzględnieniu części uwag przy jednoczesnym uchwaleniu studium (bez dokonania stosownej korekty wynikającej z tego uwzględnienia, co oznacza, że pod względem formalno-prawnym rozstrzygnięcie o częściowym uwzględnieniu uwag przez Radę Miasta Białystok nie zostało odwzorowane w uchwalonym studium w wymaganej procedurze.

W dniu 17 lipca 2019 r. do organu nadzoru przekazano wyjaśnienia Prezydenta Miasta Białegostoku, w których szczegółowo odniesiono się do przedstawionych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania nadzorczego zarzutów dotyczących ustaleń uchwały.

Po dokonaniu analizy ww. wyjaśnień, organ nadzoru odstąpił od sformułowanego zarzutu naruszenia art. 10 ust. 1 pkt 1 u.p.z.p. W pozostałym zakresie Wojewoda Podlaski nie podzielił przedłożonej argumentacji i podtrzymał swoje stanowisko co do konieczności stwierdzenia nieważności uchwały w całości. W związku z tym w dniu 25 lipca 2019 r. rozstrzygnięciem nadzorczym NK-II.4131.89.2019 Wojewoda Podlaski stwierdził nieważność uchwały Nr XII/165/19 Rady Miasta Białystok z dnia 18 czerwca 2019 r.

W uzasadnieniu podjętej decyzji Wojewoda zarzuca:

1) naruszenie art. 10 ust. 1 pkt 7 lit. d w zw. z art. 10 ust. 5 ustawy planistycznej poprzez dokonanie bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę w sposób uogólniony, wyznaczając jeden taki obszar w skali całego miasta oraz brak graficznego wyodrębnienia obszarów o zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w podziale na funkcje zabudowy,

2) naruszenie art. 11 ustawy planistycznej poprzez nie powtórzenie procedury planistycznej w związku z uwzględnieniem części uwag przez Radę Miasta Białystok nieuwzględnionych przez Prezydenta Miasta Białegostoku.

Z rozstrzygnięciem nadzorczym Wojewody nie sposób się zgodzić.

Odnośnie naruszenia art. 10 ust. 1 pkt 7 lit. d w zw. z art. 10 ust. 5 należy wyjaśnić, że dokonując bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę, zgodnie z art. 10 ust. 5 u.p.z.p. wykonano w sposób rzetelny wszystkie analizy, o których mowa w art. 10 ust. 5, w tym:

1) sformułowano, na podstawie analiz ekonomicznych (pkt 9.4.1 tekstu studium), środowiskowych (pkt 9.4.2 tekstu studium), społecznych (pkt 9.4.3 tekstu studium), prognoz demograficznych (pkt 9.5 tekstu studium) oraz możliwości finansowych gminy (pkt 9.6.4 i 9.6.5 tekstu studium), maksymalne w skali gminy zapotrzebowanie na

nową zabudowę, wyrażone w ilości powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy (pkt 9.6.1 tekstu studium oraz Tabela 36);

2) oszacowano chłonność, położonych na terenie gminy, obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostki osadniczej w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 2003 r. o urzędowych nazwach miejscowości i obiektów fizjograficznych, rozumianą jako możliwość lokalizowania na tych obszarach nowej zabudowy, wyrażoną w powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy (pkt 9.6.2 tekstu studium);

3) oszacowano chłonność, położonych na terenie gminy, obszarów przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę, innych niż wymienione w pkt 2, rozumianą jako możliwość lokalizowania na tych obszarach nowej zabudowy, wyrażoną w powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy (pkt 9.6.2 tekstu studium);

4) porównano maksymalne w skali gminy zapotrzebowanie na nową zabudowę, o którym mowa w pkt 1, oraz sumę powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy, o której mowa w pkt 2 i 3 (pkt 9.6.3 tekstu studium oraz Tabele 39 i 40), a następnie w związku z tym, że maksymalne w skali gminy zapotrzebowanie na nową zabudowę przekroczyło sumę powierzchni użytkowej zabudowy, lokalizowanej na obszarach, o których mowa w pkt 2 i 3 przewidziano lokalizację nowej zabudowy poza tymi obszarami, maksymalnie w ilości wynikającej z uzupełnionego bilansu;

5) określono:

a) możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnych i infrastruktury technicznej oraz społecznej, służących realizacji zadań własnych gminy (pkt 9.6.4 i 9.6.5 tekstu studium),

b) potrzeby inwestycyjne gminy wynikające z konieczności realizacji zadań własnych, związane z lokalizacją nowej zabudowy (pkt 9.6.4 tekstu studium).

Odnosząc się natomiast do konkretnego zarzutu organu nadzoru dotyczącego wykonania bilansu bez zachowania wymogów art. 10 ust. 5 pkt 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, organ nadzoru niewłaściwie wywiódł, że brak graficznego wyodrębnienia obszarów o różnej kategorii terenów w ramach obszarów o zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej, ma wpływ na prawidłowość sporządzenia bilansu.

Przede wszystkim należy nadmienić, że art. 10 ust. 5 pkt 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie określa formy graficznego przedstawiania położonych na terenie gminy, obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej.

Obszary o w pełni wykształconej strukturze funkcjonalno-przestrzennej, oznaczone na potrzeby dokumentu jako obszar „A” przedstawiono na Rycinie 57 (strona 190) w sposób syntetyczny stosownie do skali ryciny przeznaczonej do umieszczenia w części tekstowej studium. Przedmiotowa rycina zawiera ponadto obszary przeznaczone w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego pod zabudowę, położone poza obszarem „A” – określone jako obszar „B” oraz położony poza obszarami „A” i „B” obszar „C”, który w kierunkach studium może być wskazany do zabudowy.

Sposób zobrazowania pokazany na Rycinie 57, stosownie do jej małej skali, miał na celu umożliwienie porównania wielkości poszczególnych obszarów będących przedmiotem analiz (A, B, C), w sposób jasny i czytelny dla odbiorcy. Celowość takiego przedstawienia jest świadoma, gdyż pokazanie na tej konkretnej rycinie wszystkich drobnoprzestrzennych fragmentów terenów wchodzących w skład poszczególnych kategorii funkcjonalnych obszarów o zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej, zaburzyłoby czytelność przekazu. To, że wbrew wizji organu nadzorczego, nie nastąpiło graficzne przedstawienie na jednej rycinie cząstkowych obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej, zaliczonych do poszczególnych kategorii terenów, nie stanowi o braku wyodrębnienia tych obszarów i niepoprawności całego bilansu.

Wszystkie obszary poszczególnych kategorii terenów zostały precyzyjnie zidentyfikowane, na podstawie zgromadzonych szczegółowych danych dotyczących struktury funkcjonalno-przestrzennej miasta, z wykorzystaniem narzędzi analizy geoprzestrzennej, zaś wyniki analiz i obliczeń uwzględniają w szczególności: kategorie terenów, wysokość zabudowy, położenie w strefach funkcjonalnych (śródmiejskiej, wewnętrznej i zewnętrznej), usytuowanie względem obszarów systemu przyrodniczego miasta oraz związane z ww. warstwami tematycznymi parametry i wskaźniki zabudowy i zagospodarowania.

Odnosnie naruszenia art. 11 ustawy planistycznej należy wyjaśnić, że zgodnie z art. 11 pkt 9 Prezydent Miasta Białegostoku na sesji w dniu 18 czerwca 2019 r. przedstawił Radzie Miasta Białystok projekt studium

(uwzględniający korekty wynikające z uwzględnienia uwag w całości lub w części przez Prezydenta Miasta Białegostoku – zgodnie z zarządzeniem Nr 540/15 Prezydenta Miasta Białegostoku z dnia 30 czerwca 2015 r.) wraz z listą nieuwzględnionych uwag.

Nie można uznać, że Rada Miasta Białystok głosząc nad uwagami nieuwzględnionymi w części zawartymi w Załączniku Nr 5 do uchwały, uwzględniła jednocześnie pozostałe części tych uwag. Pozostałe, uwzględnione części tych uwag zostały już wcześniej uwzględnione przez Prezydenta Miasta Białegostoku, a ich uwzględnienie odzwierciedlono w poprawionym projekcie studium przedstawionym Radzie Miasta Białystok do uchwalenia.

W związku z tym, iż rozstrzygnięcia Rady Miasta Białystok na sesji w dniu 18 czerwca 2019 r. odnośnie uwag nieuwzględnionych w części bądź w całości były identyczne z rozstrzygnięciami Prezydenta Miasta Białegostoku, podjęto uchwałę w sprawie uchwalenia Studium. Treść dokumentu uchwalonego uchwałą Nr XII/165/19 z dnia 18 czerwca 2019 r. uwzględnia i odzwierciedla sposób rozpatrzenia uwag wymienionych w Załączniku Nr 5 do uchwały.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy jest podstawowym dokumentem kreującym politykę przestrzenną gminy wypełniającym ustawowy obowiązek gminy do definiowania lokalnej polityki przestrzennej na całym jej obszarze oraz realizacji tej polityki poprzez stanowienie prawa lokalnego w postaci miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Mając na uwadze powyższe, nie należy dopuścić do uprawomocnienia się niekorzystnej i w ocenie Prezydenta Miasta Białegostoku niesłusznej decyzji Wojewody Podlaskiego, stwierdzającej nieważność dokumentu strategicznej polityki przestrzennej i należy skorzystać z przysługującego prawa do wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku.